

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoPs/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623204034
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6623204034.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci osoby obmedzenej spôsobilosti na právne úkony: A. B., nar. XX.XX.XXXX, umiestnený v Zariadení sociálnych služieb LIBERTAS, C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpený opatrovníčkou F. B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX E., za účasti navrhovaných opatrovníkov: B. G. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, J. a H. E., K. L. XXX, XXX XX E., IČO: 00 316 181, zastúpené JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom so sídlom P. Rádayho 14/A, Lučenec, o návrhu na zmenu jej opatrovníka, na odvolanie Mesta Lučenec proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, č. k. 15Ps/10/2023-84 zo dňa 10.04.2024, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) výrokom I. odvolal z funkcie opatrovníka F. B. G., nar. XX.XX.XXXX a obmedzenému spôsobilosti na právne úkony A. B., nar. XX.XX.XXXX ustanovil za opatrovníka Mesto Lučenec. Vo výroku II. rozhodol, že opatrovník Mesto Lučenec je oprávnený a povinný zastupovať obmedzeného v spôsobilosti na právne úkony A. B. v konaniach pred štátnymi a samosprávnymi orgánmi, ako aj inými inštitúciami, spravovať všetky jeho bežné záležitosti, v tom aj majetkové, zabezpečiť mu všestrannú opateru a starostlivosť, preberať za neho invalidný dôchodok a sociálne dávky, finančné a iné majetkové a nemajetkové plnenia, ktoré je povinný používať v záujme nesvojprávneho. Vo výroku III. rozhodol, že opatrovník je oprávnený hospodáriť s finančnými prostriedkami a majetkom opatrovanca v rozsahu bežnej správy majetku, v podstatných veciach potrebuje súhlas súdu. Vo výroku IV. rozhodol, že opatrovník je povinný vyhotoviť do dvoch mesiacov po právoplatnosti tohto uznesenia súpis spravovaného majetku opatrovanca a doručiť ho súdu a vo výroku V. opatrovník je povinný najmenej dvakrát ročne, vždy k 30.06. a k 31.12. príslušného kalendárneho roka za predchádzajúce polročné obdobie predkladať súdu správu o opatrovancovi a o nakladaní s jeho majetkom a po skončení funkcie je opatrovník povinný do dvoch mesiacov predložiť súdu záverečný účet zo správy majetku opatrovanca. Vo výroku VI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav právne posúdil podľa ust. § 27 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 272, § 273, § 274 ods. 1, 2, § 275, § 276, § 277 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

Súd prvej inštancie konštatoval, že pôvodne ustanovený opatrovník opatrovanca (rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 10Nc/579/79 zo dňa 25.06.1979) doručil súdu návrh, aby rozhodol o zmene opatrovníka. Dôvodom zmeny opatrovníka bol jeho odchod do dôchodku a ukončenie pracovného pomeru v Zariadení sociálnych služieb LIBERTAS, v ktorom je nesvojprávny umiestnený. Za nového opatrovníka nesvojprávneho navrhol, aby bol určený ďalší zamestnanec Zariadenia sociálnych

služieb LIBERTAS B. G. I., nar. XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie vykonal dopyt na blízke osoby nesvojprávneho - súrodencov M. N., nar. XX.XX.XXXX, G. A., nar. XX.XX.XXXX a N. I., nar. XX.XX.XXXX za účelom zabezpečenia súhlasu s ich ustanovením za opatrovníka. Ani jedna z oslovených sestier nesvojprávneho nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka A. B.. Rodičia nesvojprávneho A. B., otec A. B. zomrel XX.XX.XXXX a N. B. zomrela dňa XX.XX.XXXX, čo súd prvej inštancie zistil podľa vykonanej lustrácie v registri obyvateľov. Súd prvej inštancie ďalej posudzoval, či do funkcie opatrovníka nemožno ustanoviť inú fyzickú osobu - B. G. I., ktorú navrhol pôvodný opatrovník. Ide o zamestnanca Zariadenia sociálnych služieb LIBERTAS, ktorý súhlasil s výkonom funkcie opatrovníka pre nesvojprávneho. Avšak súd prvej inštancie konštatoval, že Zariadenie sociálnych služieb LIBERTAS potvrdilo, že poskytuje sociálne služby v zmysle zákona č. 448/2008 Z. z. A. B.. Keďže ustanovenie zamestnanca zariadenia, ktoré poskytuje nesvojprávne sociálne služby, za opatrovníka nesvojprávneho vylučuje citované ust. § 8 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z. z., súd navrhnutú osobu B. G. I. aj v prípade, že by spĺňala predpoklady na výkon funkcie opatrovníka upravené v § 275 CMP nemohol ustanoviť. Keďže nesvojprávne nebolo možné ustanoviť za opatrovníka príbuzného a ani inú vhodnú osobu, súd prvej inštancie ustanovil za jeho opatrovníka Mesto Lučenec, v ktorom má nesvojprávny trvalý pobyt, a to aj napriek nesúhlasu Mesta Lučenec s ustanovením za opatrovníka nesvojprávneho odvolávajúc sa na nevhodnosť subjektu na výkon funkcie opatrovníka z dôvodu zložitej organizačnej štruktúry právnickej osoby a nemožnosti poskytovať nesvojprávne starostlivosť v požadovanej miere s tým, že Mesto Lučenec navrhlo ako vhodnejšie subjekty pre výkon funkcie opatrovníka Banskobystrický samosprávny kraj, alebo Zariadenie sociálnych služieb, ktorého zriaďovateľom je Banskobystrický samosprávny kraj, ktoré nesvojprávne sociálne služby neposkytuje. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými Mestom Lučenec, že nie je vhodnou osobou na výkon funkcie opatrovníka nesvojprávneho. Súd prvej inštancie má za to, že organizačnú štruktúru mesta je možné prispôbiť výkonu funkcie opatrovníka, a to napr. poverením (splnomocnením) určenej osoby s uvedením rozsahu splnomocnenia, ktorá bude vykonávať vopred určené úkony v mene opatrovníka v záujme nesvojprávneho, čím sa uľahčí výkon funkcie opatrovníka a nebude potrebné čakať v každom jednotlivom prípade na pokyn štatutárneho orgánu mesta (primátora) O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, v zákonom stanovenej lehote, podalo odvolanie Mesto Lučenec s tým, že malo za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je predčasne vydané. V odôvodnení uviedlo, že poukazuje na list - súhlas s ustanovením za opatrovníka, ktorý bol Okresnému súdu Lučenec doručený 26.04.2024, t. j. až po vydaní týmto odvolaním napadnutého uznesenia, kde blízka osoba nesvojprávneho, súrodenec M. N. súhlasila s ustanovením za opatrovníka pre osobu obmedzenú spôsobilosti na právne úkony A. B.. Vzhľadom na prejavovaný súhlas M. N. Mesto Lučenec navrhuje, aby Krajský súd v Žiline zrušil uznesenie vo výroku, ktorým bolo Mesto Lučenec ustanovené za opatrovníka a v ďalších súvisiacich výrokoch s výkonom funkcie ustanoveného opatrovníka a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, aby súd prvej inštancie pribral do konania ako účastníka konania M. N. a túto blízku osobu vzhľadom na prejavovaný písomný súhlas ustanovil za opatrovníka jej bratovi A. B..

V odôvodnení ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a to z dôvodu, že pri ustanovení Mesta Lučenec za opatrovníka pre osobu pozbavenú spôsobilosti na právne úkony súd prvej inštancie nesprávne vyložil obsah § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súd ustanoví za opatrovníka orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojím menom. Mesto Lučenec tvrdí, že orgánom miestnej správy je okrem obce aj samosprávny kraj. S poukazom na ustanovenie § 64a Ústavy Slovenskej republiky sú obce a vyšší územný celok samostatné územné, samosprávne a správne celky Slovenskej republiky združujúce osoby, ktoré majú na ich území trvalý pobyt. Samosprávny kraj je zriaďovateľom Zariadenia sociálnych služieb LIBERTAS, kde sa osobe pozbavenej spôsobilosti na právne úkony poskytuje starostlivosť. Mesto Lučenec dodáva, že ustanovenie opatrovníka neznamena len autoritatívne súdne určenie ako prejav oprávnenia súdu meritórne o veci rozhodnúť, ale predchádza mu skúmanie ako dokáže opatrovník reálne zabezpečiť každodenné potreby osoby pozbavenej/obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony, keďže toto rozhodnutie súdu významne zasahuje do postavenia osoby pozbavenej/obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony a subjektu, ktorý má byť ustanovený za opatrovníka. Samosprávny kraj a hlavne jeho zariadenia (mimo Zariadenia sociálnych služieb LIBERTAS Lučenec), aj iné zariadenia samosprávneho kraja s vlastnou právnou subjektivitou - rozpočtové organizácie - Zariadenie sociálnych služieb HARMÓNIA, Zariadenie sociálnych služieb AMBRA a Zariadenie

sociálnych služieb SLATINKA vedia po odbornej, ako aj personálnej stránke oveľa lepšie zabezpečiť každodenné potreby osoby pozbavenej spôsobilosti na právne úkony, než Mesto Lučenec. Zamestnanci iných zariadení na poskytovanie sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti samosprávneho kraja, ktorých sa hmotnoprávna diskvalifikácia v zmysle aktuálne platného ustanovenia § 8 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení živnostenského zákonníka netýka, vedia operatívnejšie, účelnejšie a hospodárnejšie reagovať na potreby A. B. pri nakladaní s jeho majetkom a úhradou bežných potrieb ako aj riešiť ďalšie úkony súvisiace s výkonom opatrovníctva. Mesto Lučenec má teda za to, že zákonodarca nevylúčil z okruhu osôb opatrovníka samosprávneho kraja a prípadné ich ďalšie zariadenia zriaďovateľa (vylúčil jedine zariadenie, v ktorom je umiestnená osoba pozbavená/obmedzená v spôsobilosti na právne úkony a jeho zamestnancov) a v nadväznosti na novelu zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v platnom znení, ktorou sa prijalo aj v súčasnosti platné znenie ustanovenia § 8 ods. 12 nedošlo k nijakej zmene § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Mesto Lučenec má za to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nevyhodnotil aj možnosť ustanoviť za opatrovníka pre osobu pozbavenú spôsobilosti na právne úkony, ktorá je trvalo umiestnená v Zariadení sociálnych služieb LIBERTAS ako verejného opatrovníka iné zariadenie samosprávneho kraja, nachádzajúce sa v meste Lučenec, a to aj bez ich súhlasu, resp. sa súd podľa Mesta Lučenec ani nezaoberal možnosťou ustanoviť za opatrovníka osoby zamestnané v týchto iných zariadeniach (po vyslovení ich súhlasu), a preto má za to, že uznesenie je predčasne vydané.

4. Iné vyjadrenia v odvolacom konaní neboli podané.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 CMP), vec preskúmal v rozsahu určenom § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Čo sa týka prvej námietky odvolateľa, odvolací súd poukazuje na to, že je pravdou, že po vyhlásení napadnutého rozhodnutia jedna zo sestier - M. N. opätovne udelila súhlas s ustanovením za opatrovníka, ale zároveň v rovnaký deň aj tento súhlas zobrala späť. Z tohto dôvodu je zrejmé, že ani jedna z blízkych osôb osoby obmedzenej spôsobilosti na právne úkony nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka pre túto osobu.

7. Odvolací súd po preskúmaní odvolaní napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a na základe zisteného skutkového stavu dospel k správnym skutkovým zisteniam, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje. Na základe zisteného skutkového stavu veci aj súd prvej inštancie vec správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami súdu a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi súdu. Odvolateľ, teda Mesto Lučenec, v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými relevantnými otázkami a odôvodnenie rozhodnutia má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

8. S prihliadnutím na ďalšie odvolacie námietky odvolateľa, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 27 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ fyzické osoby nie sú spôsobilé na právne úkony, konajú za nich ich zákonní zástupcovia. Zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorého súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník s tým, že podľa § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej správy prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojím menom. Opatrovníctvo je teda inštitút, ktorý slúži na ochranu určitých skupín subjektov, resp. ich záujmov. Výkon opatrovníctva je viazaný na určitý účel a tam, kde plní právnu, ochrannú funkciu a predpoklady a dôvody pre jeho ustanovenie vyplývajú z hmotného práva, hovoríme o hmotnoprávnom opatrovníkovi, ktorý vo všeobecnej rovine plní funkciu ochrany subjektov v hmotnoprávných vzťahoch. Zastúpenie fyzických osôb, ktoré nie sú spôsobilé na právne úkony, vrátane maloletých detí (§ 26 a § 27 OZ) je obligatórne. Práve z dikcie ustanovenia § 27 ods. 3 OZ možno vyvodiť preferencie určitých subjektov a ich ustanovenie do tejto funkcie s tým, že predovšetkým do tejto funkcie má byť ustanovený príbuzný alebo iná vhodná fyzická osoba a len v prípade, že sa súdu nepodarí nájsť z okruhu príbuzných, či iných vhodných subjektov osobu opatrovníka, súd ustanoví za opatrovníka orgán

miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojím menom. Takzvaný verejný opatrovník vykonáva svoju funkciu prostredníctvom svojich zamestnancov na základe uznesenia súdu a v súlade s vymedzením úloh podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je základnou úlohou obce pri výkone samosprávy starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a obyvateľov tak, ako to má na zreteľ dikcia ustanovenia § 1 ods. 2 citovaného zákona, ako aj zabezpečovanie poskytovania sociálnej služby obcou podľa zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov. Na výkon funkcie verejného opatrovníka fyzickej osoby, ktorá bola rozhodnutím súdu pozbavená, resp. obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, môže byť ustanovená obec (mesto, mestská časť), v ktorej má opatrovanec trvalý pobyt alebo jej zariadenie, ktoré má právnu subjektivitu a bolo zriadené na plnenie podobných úloh miestnej samosprávy, pričom ustanovenie verejného opatrovníka nie je viazané na jeho súhlas, nie je pritom rozhodná okolnosť, či sú v tomto zriadení vytvorené už všetky organizačné predpoklady pre výkon funkcie opatrovníka (R 54/1984).

9. Preskúmaním veci, odvolací súd zistil, že súdom ustanovená opatrovníčka osoby obmedzenej spôsobilosti na právne úkony bola zamestnaná ako zdravotná sestra v Zariadení sociálnych služieb LIBERTAS, kde je osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony umiestnená. Dôvodom podania jej návrhu na odvolanie bola žiadosť o nástup na dôchodok a ukončenie pracovného pomeru s týmto zariadením. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie sa snažil zistiť predovšetkým okruh príbuzných osôb osoby obmedzenej spôsobilosti na právne úkony, či niektorá z nich by bola schopná a ochotná vykonávať funkciu opatrovníka. Tieto osoby aj zistil, avšak nesúhlasili s ich ustanovením za opatrovníka pre opatrovanca. Ďalšie zistené osoby - rodičia osoby obmedzenej spôsobilosti na právne úkony nežijú. Súd prvej inštancie teda nezistil žiadnu osobu z okruhu blízkych príbuzných, ktorá by súhlasila s ustanovením do funkcie opatrovníka. Ustanovenie § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka dáva viac možností pre ustanovenie verejného opatrovníka, pričom jednou takouto možnosťou je, že za opatrovníka bude ustanovená obec. Rovnako za tzv. verejného opatrovníka môže byť ustanovený aj vyšší územný celok.

10. Ustanovenie § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k tzv. verejnému opatrovníkovi odkazuje na § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k odseku 2 písm. c/ Občianskeho zákonníka - jednotky územnej samosprávy. Podľa čl. 64 Ústavy Slovenskej republiky základom územnej samosprávy je obec, územnú samosprávu tvorí obec a vyšší územný celok. V zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky, združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy. Naproti tomu podľa § 1 ods. 1, ods. 2 zákona č. 302/2001 Z. z. vyšší územný celok je samosprávny kraj. Samosprávny kraj je samostatný územný, samosprávny a správny celok Slovenskej republiky podľa § 1 ods. 5 citovaného zákona. Samosprávny kraj je právnická osoba, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami, zabezpečuje a chráni práva a záujmy svojich obyvateľov. Je nepochybné, že súd prvej inštancie pri voľbe tzv. verejného opatrovníka a pri aplikácii § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka môže za opatrovníka ustanoviť ako vyšší územný celok, tak aj obec, pričom obidve právnické osoby majú zákonnú povinnosť starať sa o svojich občanov.

11. Podľa odvolacieho súdu odvolacia argumentácia odvolateľa, že nie je len výlučnou povinnosťou Mesta Lučenec postarať sa o svojich občanov, pretože takúto zákonnú povinnosť má aj Banskobystrický samosprávny kraj ako vyšší územný celok, ktorý môže byť v zmysle § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka verejným opatrovníkom, neobstojí. Odvolací súd odvolacie námietky nepovažuje za dôvodné, keď mesto je nepochybne personálne, administratívne aj ekonomicky zabezpečené tak, aby mohlo vykonávať funkciu opatrovníka pre nesvojprávneho s prihliadnutím k tomu, že nesvojprávny má trvalé bydlisko v meste Lučenec. Odvolací súd je toho názoru, že bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý pri voľbe tzv. verejného opatrovníka a pri aplikácii § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovil za opatrovníka obec, mesto, ktorá má zákonnú povinnosť starať sa o svojich občanov. Je teda povinnosťou obce, v tomto prípade Mesta Lučenec postarať sa o svojho občana. Mesto môže plniť funkciu opatrovníka, nakoľko má reálnu možnosť kontaktu s opatrovancom, čo je v súlade so záujmami opatrovanca. Obec je povinná starať sa o svojich občanov a v tomto konkrétnom prípade je obec (mesto) kompetentným subjektom

túto funkciu vykonávať v rozsahu súdom vymedzených povinností vo výrokoch II. a IV. uznesenia. Právne irelevantná je odvolacia námietka týkajúca sa nedostatku súhlasu Mesta Lučenec, keďže platná právna úprava takýto súhlas s ustanovením do funkcie verejného opatrovníka nevyžaduje. Odvolací súd za irelevantnú vyhodnotil aj argumentáciu odvolateľa o tom, že Banskobystrický samosprávny kraj je zriaďovateľom zariadení sociálnych služieb a dokonca aj zriaďovateľom domova sociálnych služieb, v ktorom je osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony umiestnená, pretože výkon funkcie opatrovníka nezahŕňa poskytovanie služieb sociálnej starostlivosti, ktorá je realizovaná príslušným zariadením sociálnych služieb.

Za tejto situácie bude úlohou ustanoveného opatrovníka ako verejného opatrovníka riadne vykonávať svoju funkciu, prostredníctvom svojich zamestnancov a v súlade s vymedzenými úlohami miestnej samosprávy, kde je výkon opatrovníctva zverený sociálnym pracovníkom. Odvolací súd v ďalšom zdôrazňuje, že opatrovník zastupuje osobu v právnych vzťahoch a jeho úlohou je riadne zabezpečovať riadne zastupovanie opatrovanca, spravovanie jeho majetku a zabezpečovanie všetkých jeho potrieb aj poskytovaním sociálnej služby obcou podľa zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za aplikácie ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu s účastníkov konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V prejednávanej veci nebol dôvod na postup podľa ustanovenia § 54 a § 55 CMP.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).